

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého,
Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Ing. T. W.**, narozený X,
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,
proti
žalovaném **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
u: **sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2019, č. j. KUUK/58533/2019/UPS-3,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2019, č. j. KUUK/58533/2019/UPS-3, jímž bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vejprty (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 11. 4. 2019, č. j. MU-VEJ/73/2019/taj. Tímto rozhodnutím povinný subjekt podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), odmítl žádost žalobce ze dne 19. 2. 2019 o poskytnutí informace: „*poskytnutí veškerých dokumentů týkajících se šetření podnětu, který učinil u Městského úřadu Vejprty, stavebního úřadu, JUDr. Jan Walter, advokát, svým podáním ze dne 22. 2. 2017*“, s odůvodněním, že požadovanou informací nedisponuje.

Žaloba

2. Žalobce namítl, že rozhodnutí povinného subjektu nebylo dostatečně odůvodněno dle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63, a ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109. Konstatoval, že již v odvolání namítl, že rozhodnutí povinného subjektu bylo nedostatečně odůvodněno, neboť povinný subjekt v něm neprokázal, že vyvinul úsilí k dohledání vyžádaných informací. Tento požadavek dle žalobce vyplývá z § 68 odst. 3 správního řádu a na podporu svého názoru odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-41. Z rozhodnutí žalovaného ani z prvostupňového rozhodnutí žádným způsobem nevyplývá, jakým způsobem, a zda vůbec se povinný subjekt snažil zjistit, zda povinný subjekt informacemi disponuje. Z pouhé zmínky o tom, že podnět ze dne 22. 2. 2017 byl postoupen žalovanému, nijak nevyplývá, jaké dokumenty byly žalovanému předány či zda některé zůstaly třeba i v kopii u povinného subjektu.
3. Žalobce dále ve vztahu k nedostatečnému odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu namítl, že povinný subjekt v něm nedoložil, že nemá povinnost informací disponovat. Tento požadavek dle žalobce rovněž vyplývá z § 68 odst. 3 správního řádu a na podporu svého názoru odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011-67.
4. Žalobce uvedl, že byl zkrácen na svém právu na informace, které je zaručeno čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, a to nezákonným rozhodnutím žalovaného, když žalovaný nedostál své povinnosti zjednat nápravu a neochránil žalobce před nesprávným rozhodnutím povinného subjektu. Rozhodnutím žalovaného tak došlo k faktickému odepření informace.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že lze žalobci přisvědčit v tom smyslu, že odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu je poměrně stručné. Konstatoval, že důvodem odmítnutí žádosti žalobce bylo zjištění povinného subjektu, že požadovanou informací nedisponuje a žalovaný tvrzení o neexistenci informací neměl důvod zpochybňovat. Dodal, že z § 3 odst. 3 InfZ lze dovodit, že InfZ se vztahuje k poskytování informací, které fakticky existují, nikoli k poskytování neexistujících informací.
6. K námitce žalobce, že povinný subjekt neprokázal, že vyvinul úsilí k dohledání vyžádaných informací a nezabýval se tím, zda má povinnost vyžádanými informacemi disponovat, žalovaný uvedl, že žalobcem uvedená povinnost povinnému subjektu ze zákona nevyplývá. K žalobním důvodům dále odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Replika žalobce

7. Žalobce zopakoval žalobní námitky a uvedl, že se žalovaný ve svém vyjádření s žalobní argumentací nijak nevypořádal. Dodal, že žalovaný nijak nepřezkoumal tvrzení povinného subjektu o tom, že požadovanými informacemi nedisponuje, a to za situace, kdy je mu z úřední činnosti známo, že povinný subjekt v jiných případech své povinnosti neplnil. Dle žalobce tímto žalovaný porušil zásadu vyjádřenou v § 3 správního řádu.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Jedinými žalobcem uplatněnými námitkami byly námitky ve vztahu k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že rozhodnutí povinného subjektu je nedostatečně odůvodněno, neboť z něj není zřejmé, zda povinný subjekt vyvinul dostatečné úsilí k dohledání vyžádaných informací a rovněž z něj nevyplývá, že povinný subjekt nemá povinnost vyžádanými informacemi disponovat. Těmto námitkám soud nepřisvědčil.
12. Podle § 68 odst. 3 věty první správního řádu platí, že v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
13. S odkazem na shora citované ustanovení správního řádu soud předně konstatuje, že z odůvodnění rozhodnutí musí být vždy zřejmé, z jakých skutkových zjištění správní orgán ve vztahu k jím vyhlášenému výroku vycházel a na základě jakého právního názoru k závěrům o něm dospěl. Správní rozhodnutí, které takovouto skutkovou a právní úvahu neobsahuje, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť nemůže plnit svou základní funkci, tedy osvětlit účastníkům řízení, na základě jakých skutečností bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno v jeho výroku (srov. např. rozsudky ze dne 28. 8. 2007, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

6 Ads 87/2006-36, ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 As 10/2005-298, ze dne 11. 8. 2004, č. j. 5 A 48/2001-47, nebo ze dne 17. 9. 2003, č. j. 5 A 156/2002-25).

14. Současně je ovšem nutné zdůraznit, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí, nelze-li v něm zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je tedy vyhrazeno pouze těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Upozornit lze též na závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 12. 5. 2010, č. j. 8 As 60/2009-73, dle kterého „účelem soudního přezkumu není lpění na formální dokonalosti správních rozhodnutí, ale účinná ochrana veřejných subjektivních práv adresátů veřejné správy“.
15. Soud dále uvádí, že správní řízení až do vydání rozhodnutí odvolacího orgánu představuje v souladu se zásadou jednotnosti správního řízení jeden celek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2007, č. j. 3 As 51/2006-65), přičemž účelem řízení před odvolacím správním orgánem je napravovat případná pochybení správního orgánu prvního stupně. Jako jeden celek jsou tak vnímána všechna rozhodnutí vydaná v jednotlivých fázích řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2016, č. j. 2 Afs 143/2016-29, nebo ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47).
16. Soud konstatuje, že v tomto případě povinný subjekt odmítl poskytnout informace, neboť požadovanou informaci nedisponuje. V uvedeném případě tedy došlo k odmítnutí poskytnutí informace z tzv. faktického důvodu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 71/2007). Je pravdou, že odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu je velice stručné a neobsahuje nic bližšího ke skutečnosti, že předmětnou informaci povinný subjekt nedisponuje. V tomto směru pak bylo rozhodnutí povinného subjektu doplněno rozhodnutím žalovaného, který v odůvodnění uvedl, že povinný subjekt žádost odmítl jako celek z faktického důvodu, jelikož předmětnou informaci nedisponuje, neboť spisová složka obsahující předmětný podnět byla předána žalovanému, a to společně s dalšími spisovými složkami a přípisem tajemníka povinného subjektu ze dne 24. 8. 2017. Z přípisu tajemníka povinného subjektu, jenž je součástí správního spisu, poté vyplývá, že předmětná spisová složka byla předána žalovanému z důvodu nemožnosti určit oprávněnou úřední osobu.
17. Soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností netrpí, neboť vyhovuje požadavkům § 68 odst. 3 správního řádu, a uplatněné žalobní námitky tudíž nejsou důvodné.
18. Dále soud podotýká, že žalobcem odkazovaný závěr Nejvyššího správního soudu plynoucí z rozsudku ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011-67, není na danou věc přílehlavý. Toto rozhodnutí Nejvyššího správního soudu se totiž vztahovalo k vytvoření nové informace. Taková situace však v nyní projednávané věci nenastala. Rovněž závěr Nejvyššího správního soudu vyjádřený v rozsudku ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-41, na projednávanou věc nedopadá, neboť se týká situace, kdy povinný subjekt zjistí, že požadované informace má, i když je ze zákona shromažďovat nemusí a dále pokud zjistí povinný subjekt, že požadované informace již nemá, jelikož byly vymazány nebo odstraněny. V projednávané věci však žádná z výše uvedených situací nenastala, neboť jak již soud uvedl, povinný subjekt požadovanou informaci nedisponuje, neboť došlo k postoupení spisu nadřízenému správnímu orgánu.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

19. S ohledem na výše uvedené tak soud uzavírá, že neshledal žalobní námitky důvodné, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 31. ledna 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.